

Uchwała z dnia 20 lutego 2017 r.
Komisji Habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
Pani doktor Hannie Drzymale-Celichowskiej

Uchwała Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 5 grudnia 2016 roku przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a, ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1852 ze zm.) w celu **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Hanny Drzymale-Celichowskiej wszczętego w dniu 30 września 2016 r. w dziedzinie nauki biologiczne, w dyscyplinie biologia.**

§ 1

Komisja, działając zgodnie z w/w ustawą, w oparciu o rozporządzenie MNiSW z dnia 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2015 r. poz. 1842), na posiedzeniu zwołanym w dniu 20 lutego 2017 r., w składzie niepełnym, przy nieobecności prof. dr hab. Krzysztofa Janeczko, w głosowaniu jawnym, jednomyślnie podjęła uchwałę popierającą wniosek o **nadanie doktor Hannie Drzymale-Celichowskiej stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia (6 głosów za, 0 głosów przeciw, 0 głosów wstrzymujących się).**

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest Załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Dziekanowi Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

1. Przewodnicząca - Prof. dr hab. Zofia Szweykowska-Kulińska
2. Sekretarz: dr hab. Elżbieta Kołaczkowska
3. Recenzent: Prof. dr hab. Krzysztof Nowak
4. Recenzent: dr hab. Piotr Bębas
5. Recenzent: Prof. dr hab. Marian Lewandowski
6. Członek Komisji: prof. dr hab. Krzysztof Janeczko
7. Członek Komisji: prof. dr hab. Piotr Właz

Zofia Szweykowska-Kulińska
.....
Elżbieta Kołaczkowska
.....
Krzysztof Nowak
.....
Piotr Bębas
.....
Marian Lewandowski
.....
nieobecny
Krzysztof Janeczko
.....
Piotr Właz
.....

Załącznik nr 1

Uzasadnienie do Uchwały podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną w dniu 5 września 2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktor Hanny Drzymały-Celichowskiej w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia**

1. Sylwetka Habilitantki

Doktor Hanna Drzymała-Celichowska ukończyła studia magisterskie w 2004 r. na Akademii Rolniczej im. A. Cieszkowskiego w Poznaniu, na podstawie pracy pt.: „Wpływ ochratoksyny A na lipolizę i lipogenezę izolowanych adipocytów szczura”, której promotorem był prof. dr hab. Leszek Nogowski. Po studiach rozpoczęła pracę jako pracownik naukowo-techniczny w Zakładzie Neurobiologii Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu, a równocześnie była słuchaczką studiów doktoranckich w Instytucie Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego PAN w Warszawie, gdzie uzyskała stopień doktora nauk biologicznych w 2008 roku. Tytuł jej rozprawy doktorskiej to „Sumowanie sił skurczów jednostek ruchowych mięśnia brzuchatego przysrodkowego łydki szczura”. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Piotr Krutki. Od 2009 dr Drzymała-Celichowska była zatrudniona jako adiunkt w Zakładzie Neurobiologii, a od 2012 jest zatrudniona na tym samym stanowisku w Zakładzie Biochemii Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu.

2. Ocena formalna nadesłanych materiałów

Wszyscy członkowie Komisji Habilitacyjnej zapoznali się z kompletem dokumentów dotyczących postępowania habilitacyjnego dr Hanny Drzymały-Celichowskiej: 1) wnioskiem do Centralnej Komisji o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego; 2) odpisem dyplomu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora; 3) autoreferatem przedstawiającym opis osiągnięcia naukowego w formie jednotematycznego cyklu pięciu publikacji pt. „Mechanizmy regulacji siły skurczu i różnice międzyplciowe jednostek ruchowych mięśnia płaskowatego szczura”; 4) wykazem opublikowanych prac naukowych oraz informacją o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki; 5) kopiami prac stanowiącymi osiągnięcie naukowe; 6) oświadczeniami współautorów publikacji z określeniem ich indywidualnego wkładu pracy; 7) recenzjami, które przygotowali: Prof. dr hab. Marian Lewandowski, Prof. dr hab. Krzysztof Nowak, dr hab. Piotr Bębas.

Komisja stwierdza, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz.1852 oraz z 2015 r. poz. 249 i 1767) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń. Dokumenty zostały przedstawione starannie, rzeczowo i zwięźle, zawierając wszystkie potrzebne do recenzji dane.

3. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci monotematycznego cyklu publikacji

Jako osiągnięcie naukowe Habilitantka przedstawiła monotematyczny cykl publikacji, które ukazały się w latach 2012-2016. Publikacje wskazane jako osiągnięcie naukowe, zostały

przedstawione pod wspólnym tytułem „**Mechanizmy regulacji siły skurczu i różnice międzypłciowe jednostek ruchowych mięśnia płaszczkowego szczura**”.

Cykl ten obejmuje 5 prac naukowo-badawczych z listy *Journal Citation Reports (JCR)*, w których dr Hanna Drzymała-Celichowska jest pierwszym i korespondencyjnym autorem. Oświadczenia współautorów potwierdzają wiodący udział dr Hanny Drzymały-Celichowskiej w opublikowanych pracach współautorskich. Współczynnik oddziaływania IF tych publikacji wynosi **10.216**, a suma punktów **MNiSW 100**.

Przedłożone do oceny prace Habilitantki są merytorycznie spójne i dotyczą dymorfizmu mięśni szkieletowych, a szczególnie cech jednostek ruchowych, zjawiska słabo dotychczas poznanego. W trakcie studiów doktoranckich, Habilitantka badała różnice płciowe jednostek ruchowych mięśnia szybko kurczącego się - brzuchatego przyśrodkowego łydki - na modelu zwierzęcym, a badania te były pierwszymi, które zwróciły uwagę na różnice płciowe dotyczące cech skurczu jednostek ruchowych i całego mięśnia. Obserwacja znaczących międzypłciowych różnic dokonana w wyniku badań mięśnia szybkiego postawiła pytanie o takie różnice w odniesieniu do mięśnia wolnego, a badania te doprowadziły do odkryć opublikowanych w monotematycznym cyklu pięciu prac, w których dr Hanna Drzymała-Celichowska jest wiodącym Autorem. Typowym mięśniem wolno kurczącym się, homogenicznym i zbudowanym w przeważającej mierze z jednostek ruchowych wolnych, jest mięsień płaszczkowaty, który był przedmiotem badań przedstawionych w osiągnięciu.

W pierwszej z prac wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego, Autorka przedstawiła wyniki analizy biochemicznej czterech wybranych mięśni kończyny tylnej szczura, w tym mięśnia płaszczkowego. Analiza ta wykazała, że tylko w przypadku tego ostatniego istnieje znacząca różnica w zawartości miozyny szybkich u samców, u których wartości te są istotnie wyższe. Również zawartość procentowa włókien mięśniowych szybkich w mięśniu płaszczkowatym samców była zwiększona. Te obserwacje wyznaczyły cel dalszych badań, które skoncentrowały się na międzypłciowych różnicach czynnościowych włókien mięśniowych i zaowocowały dalszymi publikacjami. (*Drzymała-Celichowska H, Karolczak J, Rędownicz MJ, Bukowska D. The content of myosin heavy chains in hindlimb muscles of female and male rats. Journal of Physiology and Pharmacology 2012, 63, 187-193*).

W następnej publikacji Habilitantka wykazała, że u samców jednostki wolno kurczące się (typu S) mięśnia płaszczkowego mają około dwukrotnie wyższą siłę skurczu tężcowego zupełnego, ale zarazem podobną siłę skurczu pojedynczego jak samice. Ponadto zaobserwowano, że czas skurczu i relaksacji jest u samców krótszy, a stosunek siły skurczu pojedynczego do tężcowego jest niższy, przy czym stroma część wykresu zależności siły od częstotliwości odpowiada wyższym częstotliwościom pobudzeń. Sugeruje to niższe wartości częstotliwości wyładowań motoneuronów badanego mięśnia u samic. Dodatkowo wykryto, że mięśnie płaszczkowe samców zawierają proporcjonalnie więcej jednostek ruchowych typu FR. Najważniejszym odkryciem zawartym w tej pracy jest obserwacja znacznych różnic cech skurczu i potencjałów czynnościowych jednostek ruchowych wolnego mięśnia, większych, a zarazem o odmiennym charakterze niż w przypadku wolnych jednostek ruchowych mięśnia szybkiego. (*Drzymała-Celichowska H, Krutki P. Slow motor units in female rat soleus are slower and weaker than their male counterparts. Journal of Muscle Research and Cell Motility 2015, 36, 287-295*).

W trzeciej publikacji wchodzącej w skład cyklu habilitacyjnego przeprowadzono analizę zmienności parametrów skurczu zdekomponowanych odpowiedzi dla wolnych

jednostek ruchowych samców i samic oraz zbadano czy znaczna zmienność odpowiedzi na poszczególne pobudzenia jest ogólną cechą wolnych jednostek ruchowych, niezależną od różnic w budowie i fizjologii mięśni, w tym czy jest zbliżona dla jednostek wolnych mięśnia brzuchatego przysrodkowego i płaszczkowatego. W pracy tej Autorka wykazała, że amplitudy i czasowe odpowiedzi na poszczególne pobudzenia zmieniają się znacząco, w stopniu zbliżonym do obserwowanego w wolnych jednostkach ruchowych mięśnia brzuchatego łydki. A porównanie jednostek ruchowych zwierząt obu płci wykazało znacząco większą zmienność amplitud odpowiedzi w przypadku samców. Badania te wykazały także, że wysoki stopień zmienności odpowiedzi na kolejne pobudzenia dochodzące do włókien mięśniowych jednostek ruchowych wolnych jest ich cechą ogólną, gdyż występuje w zbliżonym stopniu w różnych mięśniach, oraz, że mechanizmy sumowania się poszczególnych odpowiedzi w skurcze tężcowe różnią się u zwierząt obu płci. **(Drzymała-Celichowska H, Raikova R, Krutki P. Decomposition of motor unit tetanic contractions of rat soleus muscle: Differences between males and females. Journal of Biomechanics 2015, 48, 3097-3102).**

W kolejnej publikacji, Autorka przedstawiła analizę badań, które zaowocowały nieoczekiwanym wynikiem. Charakterystyczną cechą szybkich jednostek ruchowych jest obecność tzw. objawu ugięcia - przejściowego spadku siły w trakcie skurczu tężcowego niepełnego. W badaniach Habilitantki, taki efekt pojawił się w trakcie badań nad wolnymi jednostkami ruchowymi mięśnia płaszczkowatego: po długotrwałej aktywności jednostek w skurczach tężcowych niepełnych jednostek wolnych tego mięśnia pojawiał się objaw ugięcia. Ponadto wykazano, że chociaż zjawisko to było obserwowane u zwierząt obu płci, to obserwowano je aż w 85% jednostek samców i tylko w 13% jednostek ruchowych samic. W celu pogłębienia analizy mechanizmu obserwowanego zjawiska ugięcia, przeprowadzono matematyczną dekompozycję skurczów tężcowych niepełnych zarejestrowanych przed testem zmęczenia - bez objawu ugięcia i po teście zmęczenia - z widocznym ugięciem. Analiza ta wykazała, że mechanizmem związanym z pojawieniem się zjawiska ugięcia jest przejściowy wzrost wartości parametrów odpowiedzi na kolejne bodźce. **(Drzymała-Celichowska H, Raikova R, Krutki P. Prolonged activity evokes potentiation and the "sag" phenomenon in slow motor units of rat soleus. Acta Neurobiologiae Experimentalis 2016, 76, 152-157).**

W ostatniej publikacji wchodzącej w skład cyklu habilitacyjnego, Autorka badała procesy sumowania sił skurczów pojedynczych, tężcowych pełnych, a także tężcowych niepełnych jednostek ruchowych wywołanych ciągami bodźców o zmiennych odstępach czasu. Badania te wykazały, że sumowanie sił skurczów w mięśniu płaszczkowatym jest średnio zbliżone do liniowego, a efekty sumowania zależą też od liczby czynnych jednostek i maleją w miarę postępu procesu rekrutacji. W badaniach tych wykazano także po raz pierwszy, że podczas wspólnej aktywacji kilku jednostek ruchowych relaksacja siły w zarejestrowanych skurczach tężcowych pełnych i niepełnych jest szybsza niż przewidywana przy założeniu liniowego sumowania sił. **(Drzymała-Celichowska H, Kaczmarek P, Krutki P, Celichowski J. Summation of slow motor unit forces at constant and variable interpulse intervals in rat soleus muscle. Journal of Electromyography and Kinesiology 2016, 30, 1-8).**

Recenzenci ocenili walory naukowe osiągnięcia habilitacyjnego dr Hanny Drzymały-Celichowskiej jako dobre, popierając swoje opinie licznymi szczegółowymi komentarzami.

Prof. dr hab. Marian Lewandowski pisze: „Uważam (...), że założenia i cel naukowy postawiony przez dr Celichowską były bardzo ambitne, słuszne i logiczne, szczególnie w

kontekście wcześniejszych badań.”, a „w podsumowaniu oceny cyklu publikacji naukowych dr Hanny Drzymały-Celichowskiej, składających się na dzieło naukowe chciałbym wyraźnie podkreślić, że stanowią one zwarte tematycznie, logicznie zaplanowane i konsekwentnie zrealizowane badania.”.

W opinii Prof. dr hab. Krzysztofa Nowaka „(...) przedstawione osiągnięcie naukowe wprowadza do wiedzy nowe fakty, a interpretacja tych faktów przez Kandydatkę świadczy o dojrzałości naukowej.”, a przedstawione prace „poszerzyły wiedzę o czynności wolno kurczącego się mięśnia płaszczkowatego i wykazały jego dymorfizm płciowy”.

Z kolei dr hab. Piotr Bębas stwierdza, że „(...) publikacje przedstawione przez Panią dr Hannę Drzymałę Celichowską, jako osiągnięcie naukowe, spełniają wymagania określone w Art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.)”. Równocześnie Recenzent dzieli się swoimi licznymi uwagami dotyczącymi przedstawionego osiągnięcia naukowego, w tym zauważa, że „wszystkie czasopisma, w których Habilitantka opublikowała wyniki badań, cieszą się umiarkowanym uznaniem specjalistów zajmujących się fizjologią zwierząt (...)”, ale równocześnie zaznacza, że „publikowanie wyników badań z dziedziny, którą raczej trudno uznać za niszową, w czasopismach o stosunkowo niskich IF mogłoby świadczyć o przeciętnej ich wartości, jednak moim zdaniem tak nie jest. Problem leży w tym, iż ilość danych prezentowanych w poszczególnych artykułach Kandydatki jest stosunkowo niewielka, co miało niewątpliwie duży wpływ na możliwość ich publikowania w bardzo dobrych czasopismach.”. Dr hab. Piotr Bębas pisze ponadto: „Osiągnięcie naukowe jest bardzo spójne, co w tym przypadku nie jest jego dużym atutem. Prace wchodzące w skład osiągnięcia dotyczą niemal wyłącznie jednego aspektu fizjologii mięśnia płaszczkowatego szczura” oraz „o ile jednorodność ideowa osiągnięcia jest zwykle pożądaną jego cechą, to w tym przypadku można zauważyć, że zainteresowania Kandydatki są bardzo ograniczone” i zauważa, że „można mieć zatem pewne wątpliwości, czy Kandydatka jest dojrzałym pracownikiem naukowym stawiającym śmiało hipotezy badawcze oraz czy potrafi szukać odpowiedzi na ogólne pytania, czego należy oczekiwać od osoby ze stopniem doktora habilitowanego.”. Równocześnie jednak dr hab. Piotr Bębas zaznacza: „Wszystkie badania zaprezentowane w cyklu prac, który tworzy osiągnięcie habilitacyjne są odkrywcze, a traktując zawarte w nim informacje jako całość, można uznać je za nowatorskie.”.

Do ostatecznych konkluzji zawartych w recenzjach przychyłają się również Członek Komisji – prof. dr hab. Piotr Właż, Przewodnicząca Komisji – prof. dr hab. Zofia Szwejkowska-Kulińska oraz Sekretarz – dr hab. Elżbieta Kołaczowska.

4. Ocena aktywności naukowej Habilitantki

Dorobek naukowy dr Hanny Drzymały-Celichowskiej obejmuje, poza publikacjami wchodzącymi w zakres osiągnięcia naukowego, 14 prac oryginalnych. Większość z nich (9), ukazała się po uzyskaniu stopnia doktora. Współczynnik oddziaływania **IF** dla całości dorobku wg bazy *JCR* wynosi **45.228**, łączna punktacja wg wykazu czasopism naukowych *MNiSW* (z grudnia 2015 r.) wynosi **464 pkt**. W bazie *Web of Science* Jej prace są cytowane **93** razy (bez autocytowań), Indeks Hirscha dla omawianych prac wynosi **7** (według stanu na dzień składania wniosku). Na dorobek naukowy Habilitantki składa się również 38 komunikatów zjazdowych prezentowanych na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych. Dr hab. Piotr Bębas ocenia, że „w skład dorobku naukowego (...) wchodzi wiele doniesień konferencyjnych.

Pod tym względem osiągnięcia Habilitantki są znaczące (...). Z kolei Prof. dr hab. Krzysztof Nowak pisze: „reasumując powyższe fakty pozytywnie oceniam, aktywność naukową Habilitantki”, a prof. dr hab. Marian Lewandowski ocenia, że „dotychczasowy dorobek naukowy dr Hanny Drzymały-Celichowskiej, zarówno pod względem merytorycznym, jak i naukometrycznym, jest wartościowy i spełnia warunki ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.”.

Doktor Hanna Drzymała-Celichowska była/jest wykonawcą w 5 projektach badawczych NCN, MNiSW, MNiI oraz 5 projektach pomiędzy Polską Akademią Nauk i Bułgarską Akademią Nauk. Prof. dr hab. Marian Lewandowski ocenia, że Habilitantka „od wielu lat regularnie uczestniczy w realizacji projektów badawczych MNiSW, NCN, jako wykonawca i główny wykonawca.”. Z kolei Prof. dr hab. Krzysztof Nowak stwierdza, że „Kandydatka jak dotąd nie kierowała projektem badawczym ani o taki projekt nie wniosowała.”, co podkreśla także dr hab. Piotr Bębas.

Tematyka badań dr Hanny Drzymały-Celichowskiej nieobejmująca osiągnięcia naukowego dotyczyła wpływu mykotoksyn na metabolizm komórek tłuszczowych szczura oraz badań nad jednostkami ruchowymi w modelu zwierzęcym. W tych ostatnim zakresie koncentrowała się w szczególności nad badaniem: zróżnicowania cech skurczu oraz oszacowaniem liczby jednostek ruchowych szczura w mięśniu brzuchatym przyśrodkowym, skurczu tężcowym niepełnym jednostek ruchowych, regulacją siły skurczu, sygnałami MMG (mechanomiogram) w trakcie aktywności jednostek ruchowych mięśnia.

Dr Hanna Drzymała-Celichowska była trzykrotnie nagradzana przez Władze Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu oraz otrzymała stypendium wyjazdowe przyznane przez Towarzystwo Naukowe Warszawskie i Fundację na rzecz Nauki Polskiej.

Habilitantka odbyła także liczne staże zagraniczne, w tym dwumiesięczny staż na Uniwersytecie w Goeteborgu (Szwecja), 7 krótkoterminowych staży w Bułgarskiej Akademii Nauk w Sofii, miesięczny staż na Uniwersytecie w Manitoba (Kanada). Prof. dr hab. Krzysztof Nowak uważa, że „świadczy to o mobilności Kandydatki, choć głównie w zakresie krótkich wyjazdów.”. Z kolei dr hab. Piotr Bębas wyraża opinię, że „nie mam wątpliwości, iż dr Drzymała-Celichowska jest aktywna we współpracy i ma bogate doświadczenie na polu związanym z rozwijaniem kontaktów naukowych w Polsce oraz poza jej granicami.”.

5. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz osiągnięć organizacyjnych

Pani dr Hanna Drzymała-Celichowska prowadzi zajęcia dydaktyczne na Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu prowadząc ćwiczenia z kursów Neurobiologia, Neurobiologiczne podstawy motoryki i Neurofizjologia, oraz Neurophysiology dla studentów programu ERASMUS. Z kolei w Wyższej Szkole Edukacji i Terapii w Poznaniu prowadziła ćwiczenia z Anatomii prawidłowej i funkcjonalnej na kierunku Fizjoterapia. Dr hab. Piotr Bębas zaznacza, że „Dotychczas nie pełniła funkcji opiekuna naukowego prac licencjackich i magisterskich. Podobnie w przedstawionej do oceny dokumentacji nie zawarto informacji, czy recenzowała takie prace. Dlatego uważam, że dorobek dydaktyczny dr Drzymały-Celichowskiej jest bardzo skromny, szczególnie gdy weźmiemy pod uwagę miejsce Jej zatrudnienia, czyli uczelnię.”. Prof. dr hab. Krzysztof Nowak zauważa, że „brak (jest) informacji o zajęciach dydaktycznych po roku 2014.”. Z kolei prof. dr hab. Marian Lewandowski podkreśla, że Habilitantka „była i jest recenzentem prac czasopism naukowych,

promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim.” Dr hab. Piotr Bębas również podkreśla, że „Habilitantka została powołana na promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim (...), co moim zdaniem jest bardzo nobilitujące dla młodego pracownika naukowego.”. Jednak równocześnie wyraża opinię: „Mam jednak pewne wątpliwości, czy Jej rola w tym względzie jest dobrze rozumiana - przez samą Habilitantkę. Zgodnie z informacją (...) Kandydatka stwierdza, że Jej rola (rozumiem, że w opiece nad Doktorantką) polegała na wykonaniu części badań, które wejdą w skład przygotowywanej rozprawy doktorskiej. Mam nadzieję, że mamy tu do czynienia z nieporozumieniem, bo nie wyobrażam sobie sytuacji, w której promotor (również pomocniczy) wykonuje choćby część pracy eksperymentalnej za swoich doktorantów.”

Prof. dr hab. Marian Lewandowski stwierdza „dr Hanna Drzymała-Celichowska ma również znaczące wyniki w pracy redakcyjnej, popularnonaukowej i organizacyjnej.”, a prof. dr hab. Krzysztof Nowak zauważa, że „działalność popularyzatorska Habilitantki polega, zgodnie z przedstawioną dokumentacją, na czynnym udziale w 15 konferencjach międzynarodowych organizowanych w Polsce i za granicą.”. Natomiast dr hab. Piotr Bębas wyraża opinię, że „(...) Habilitantka nie wykazała żadnej aktywności mającej na celu popularyzowanie wiedzy biologicznej.”

Dr Drzymała-Celichowska jest także Członkiem towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Badań Układu Nerwowego, Federation of European Neuroscience Societies i International Brain Research Organization.

W końcowej ocenie działalności organizacyjnej i dydaktycznej dr hab. Piotr Bębas stwierdza, że „osiągnięcia w zakresie współpracy międzynarodowej oraz dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego Pani dr Hanny Drzymały-Celichowskiej sumarycznie spełniają wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego.”. Do tej opinii przyłączają się pozostali Recenzenci.

Po dyskusji i wyjaśnieniu sprzecznych ocen recenzentów podczas wideokonferencji, w podsumowaniu Komisja stwierdza, że oceniany dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny odpowiada wymaganiom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia. Równocześnie komisja zaznacza, że wymagania te zostały spełnione zaledwie w stopniu dostatecznym.

6. Wniosek końcowy

Wszyscy Recenzenci podsumowując swoją opinię wyrazili przekonanie, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe i aktywność naukowa spełniają warunki konieczne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego określone Ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1852 z późniejszymi zmianami) i popierają wniosek o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Komisja przedkłada Radzie Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr Hannie Drzymale-Celichowskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Wynik głosowania na posiedzeniu Komisji (przy obecności 6 członków): oddano 6 głosów, w tym 6 „za” nadaniem stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Sekretarz Komisji
dr hab. Elżbieta Kołaczkowska

Przewodnicząca Komisji
prof. dr hab. Zofia Szweykowska-Kulińska

Kraków, 20.02.2017